

Genç Futbol Oyuncularının Spora Katılım Güdülleri ve Başarı Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

An Examination of the Relationship Between Perception of Success and Participation Motivation Among Youth Soccer Players

Atahan ALTINTAŞ,^a
Onur HACIOĞLU,^a
Bahadır SAĞTÜRK,^a
Can BELMAN,^a
F. Hülya AŞÇI^a

^aSpor Bilimleri Bölümü,
Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri
Fakültesi, Ankara

Geliş Tarihi/Received: 27.08.2009
Kabul Tarihi/Accepted: 05.11.2009

Bu çalışma, Bolu'da 23-25 Ekim 2008 tarihinde düzenlenen 10th International Sport Sciences Congress'de poster olarak sunulmuştur.

Yazışma Adresi/Correspondence:
Atahan ALTINTAŞ
Başkent Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Spor Bilimleri Bölümü, Ankara,
TÜRKİYE/TURKEY
atahana@baskent.edu.tr

ÖZET Amaç: Bu çalışmanın amacı, genç futbol oyuncularının spora katılım güdülerini ve başarı algı düzeylerini belirlemek ve başarı algısının genç futbol oyuncularının spora katılım güdülerinin belirleyicisi olup olmadığını incelemektir. **Gereç ve Yöntemler:** Çalışmaya 134 (yaş= 14.52 ± 1.56) futbol oyuncusu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların spora katılım güdülerini ve başarı algı düzeylerini belirlemek için "Katılım Motivasyonu Envanteri" (Participation Motivation Questionnaire-PMQ) ve "Başarı Algısı Envanteri'nin Çocuk Versiyonu" (The Children's Version of The Perception of Success Questionnaire-POSQ-CH) kullanılmıştır. Katılımcıların başarı algılarının katılım güdülerinin belirleyicisi olup olmadığını belirlemek amacı ile Adımsal Çoklu Regresyon Analizi kullanılmıştır. **Bulgular:** Yapılan tanımlayıcı analizler, genç futbol oyuncularının ego yönelim ortalama puanlarının görev yönelim ortalama puanlarından daha yüksek olduğunu, spora katılım güdülleri ele alındığında ise en önemli olarak belirtilen katılım güdüsü alt boyutunun beceri geliştirme ve takım üyeliği olduğunu göstermiştir. Adımsal Çoklu Regresyon Analiz sonuçları, görev yöneliminin "Takım Üyeliği/Ruhu" (R²= 0.05) ve "Beceri Gelişimi" (R²= 0.06) katılım güdülerinin belirleyicisi olduğunu ve görev yönelimi ile bu katılım güdülleri arasında anlamlı pozitif ilişki olduğunu ortaya koymuştur (Takım Üyeliği/Ruhu, R=0.23; Beceri Gelişimi, R=0.24; p < .01). Öte yandan, analizler ego yönelimi ile katılım güdülenmesinin "Yarışma" alt boyutu arasında anlamlı pozitif ilişki bulunduğunu (R= 0.24; p< .01) ve ego yöneliminin "Yarışma" alt boyutunun en önemli belirleyicisi olduğunu göstermiştir (R²= %6). **Sonuç:** Sonuç olarak, görev yönelimli futbol oyuncuları takımın bir parçası olduklarında ve becerilerini geliştirdiklerinde daha fazla güdülenirken, ego yönelimli futbolcular yarıştıklarında ve üstün yeteneklerini rakiplerine karşı gösterdiklerinde daha fazla güdülenmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Başarı algısı; katılım güdüsü; genç futbolcular

ABSTRACT Objective: The purpose of this study was to determine perception of success and participation motives of youth soccer players and also to investigate whether the perception of success are predictors of participation motives of youth soccer players. **Material and Methods:** A hundred thirty four youth soccer players (Mage= 14.52 ± 1.56) voluntarily enrolled in this study. "Participation Motivation Questionnaire-PMQ" and "The Children's Version of The Perception of Success Questionnaire-POSQ-CH" was used to assess sport participation motives and perception of success of participants, respectively. Stepwise Multiple Regression procedure was used to determine whether perception of success might predict participation motives of participants. **Results:** Descriptive analysis showed that, ego orientation scores of youth soccer players were higher than task orientations scores, and the most important participation motives subscales of participants were "Skill Development" and "Team Affiliation". Results of Stepwise Regression Analyses indicated that task orientation was significant predictor of "Team Affiliation" (R²= 0.05) and "Skill Development" (R²= 0.06) motives and it was significantly and positively related to "Team Affiliation" and "Skill Development" motives of soccer players (R= 0.23 and R= 0.24; respectively). On the other hand, analysis revealed that ego orientation was significantly and positively correlated with "Competition" (R= 0.24; p < .01) motives of young soccer players and ego orientation was the most important predictor of it (R²= 6 %). **Conclusion:** In summary, the obtained results indicated that, task oriented youth soccer players had higher motives to be part of team and to develop their skills, on the other hand, ego oriented players had higher motives to compete, show their superior ability against their opponents.

Key Words: Perception of success; participation motivation; youth soccer players

Hızla gelişen ve büyük ilgi uyandıran bir bilim dalı olan egzersiz ve spor psikolojisi alanında yapılan çalışmalar, spor ortamındaki davranışları açıklamaya ve spor bilimlerine farklı yaklaşımlar getirmeye çalışmaktadır. Spora katılımın her geçen gün biraz daha artması ile birlikte spor psikolojisi alanında çocuk ve genç sporculara yönelik yapılan çalışmalarda da bir artış görülmektedir. Çocuk ve genç sporculara yönelik yapılan bu çalışmalarda çocuk ve genç sporcuların farklı psikolojik özellikleri ele alınıp irdelenmektedir.

Genç sporcuları spora katılmaya yönlendiren temel nedenleri ortaya koymak, bir başka deyişle, genç sporcuların spora katılım güdülerini incelemek spor psikolojisi alanında sıklıkla ele alınan konulardan birisidir. Bu bağlamda, spora katılan çocuk ve gençleri spora katılmaya yönlendiren nedenleri tanımlamak ve bu nedenleri kategorize etmek amacı ile birçok çalışma yapılmıştır.^{1,2} Yapılan bu çalışmalar çocukların beceri gelişimi ve öğrenimi, eğlence, fiziksel zindelik, enerji harcama, arkadaş edinme, statü, takımla beraber olma ve başarıma hissi gibi farklı nedenlerden dolayı spora katılım gösterdiklerini ortaya koymaktadır.³⁻⁸ Wankel ve Kreisel⁹ yaptıkları çalışmada, 7-14 yaş aralığındaki 822 genç sporcunun spordan duydukları heyecan, kişisel başarı, becerilerini geliştirmek ve diğerlerine karşı becerilerini test etmek gibi güdülere daha fazla önem verdiklerini bulmuşlardır. Gould,¹⁰ spora katılım güdülenmesi ile ilgili yapılan çalışmalar sonucunda elde edilen verilerin antrenörlere, yöneticilere ve liderlere program hazırlamada faydalı olacağını ve bu sayede sportif etkinliklere katılan bireylerin ihtiyaçlarının karşılanarak bireylerin psikolojik ve motorsal gelişimlerine olumlu katkıda bulunacağını belirtmiştir.

Çocuk ve genç sporcuların spora katılım güdülerinin belirlenmesine yönelik çalışmaların yanı sıra, bireyin temel güdülerinden yaşamda başarılı olmak isteği ve inancı da çocuk ve genç sporcularda yapılan çalışmalarda sıklıkla ele alınıp irdelenmiştir. Başarı güdülenmesi, sporcunun başarmaya güdülenmesi, başarısızlıkta hala göreve devam etmesi ve başarıda gururu yaşaması olarak değerlendirilmektedir. Başarı güdülenmesinin diğer bir tanımla-

nan özelliği ise bireyin kendi yeteneklerini algılaması görüşüne dayanmaktadır.¹¹ İlk olarak Nicholls tarafından ortaya atılan “Başarı Hedefi Kuramı”, hem Bandura’nın kendine yeterlik kuramı hem de Harter’in yeterlik güdülenme kuramının genişletilmiş halidir. Başarı hedefi kuramına göre başarı ortamlarında “ego yönelim ve görev yönelim” olmak üzere iki başarı hedefi yer almaktadır. Bu hedefler, bireylerin yetenek düzeylerini kişisel olarak yargılama şekliyle ilgilidir. Görev yönelimli birey; beceri gelişimi, yeni beceri öğrenme, görevde ustalığını gösterme ve sıkı çalışma üzerine odaklanmaktadır. Görev yöneliminde yeteneği gösterme, maksimum çabaya dayandırılır ve kişi referanslıdır. Görev yönelimli sporcular, sıkı çalışma ve akranları ile işbirliği yapmanın kendisini başarıya götüreceğine inanmaktadırlar. Buna karşın ego yönelimli birey ise, üstün yeteneği kanıtlayarak ve rakiplerini mağlup ederek ulaşılacağına inanmaktadır.¹²⁻¹⁵ Duda ve Hall¹⁶ başarının bireylere göre farklı anlamlar taşıdığını ve temelde başarının, başarı güdülenmesi çerçevesinde, ego ve görev yönelime göre tanımlandığını öne sürmüşlerdir. Başarı hedefi kuramına göre; başarı hedefleri, algılanan yetenek ve başarı davranışı, kişinin güdülenmesini belirlemede etkileşim içindedir. Kişinin güdülenmesini anlamak için, başarı ve başarısızlığın kişi için ne anlamı olduğunu, kişinin başarı hedeflerini ve bu hedeflerin kişinin yetenek algısı ile nasıl etkileşim içinde olduğunu bilmek gereklidir.^{17,18} Fox, Goudas, Biddle, Duda ve Armstrong,¹⁹ görev ve ego yönelimin çocukların spor güdülenmesi üzerine etkisini inceledikleri çalışmada, görev yönelimli çocukların ego yönelimlilere göre daha fazla güdülenebildiğini belirlemişlerdir. Bununla birlikte, sporcu belirli derecelerde beceriye ve göreve yönelirken; belirli derecelerde de üstün olmayı sürdürmek isteyebilmektedir. Bu anlamda sahip olunan hedef profili, bireyin spor ortamı içinde farklı davranış biçimleri sergilemesine neden olabilmekte ve spora katılım nedenlerini etkileyebilmektedir. White ve Duda,⁸ yaptıkları çalışma sonucunda ego yönelimli sporcuların puanlarının katılım güdüsünün yarışma ve statü alt boyutu ile ilişkili olduğunu bulurken, görev yönelimli sporcuların ise beceri gelişimi, takım üye-

liği ve bağlılık gibi alt boyutları ile ilişkili olduğunu ortaya koymuşlardır.

Spora katılım kadar spora devam etmek de bireylerin yaşamında önemli bir yere sahiptir. Bu bağlamda, spora katılan pek çok bireyde, özellikle de gelişim dönemindeki çocuklarda olumlu psiko-sosyal değişiklikleri görmek mümkündür. Harter'in^{20,21} yeterlik motivasyon teorisine göre spor ortamında benliğin farklı yapılarındaki (fiziksel, kondisyon, sportif, görünüm, sosyal) yeterlik algısı ve başkalarının desteği (sosyal destek) de bireyin spora katılmasında ve devam etmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Başka bir deyişle, bireyin katıldığı spor branşında kendisini yeterli hissetmesi ve bunun da sosyal yaşamına olumlu bir şekilde yansması bireyin o spora katılımını ve devam etmesini sağlamaktadır. Bunda çocukların katıldıkları spor branşı da önemli bir rol oynamaktadır. Günümüzde katılım oranının en yüksek olduğu branşlar arasında futbol gelmektedir. Tüm dünyada popüler olan spor branşına katılan çocukların katılım güdülerinin ve başarı algılarının belirlenmesi antrenörlere ve bilim adamlarına önemli bilgiler sağlaması açısından spor literatüründe önemli bir yer tutacaktır. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, genç futbol oyuncularının spora katılım güdülerini ve başarı algı düzeylerini belirleyerek, genç futbolcuların spora katılım güdülerinde başarı algılarının belirleyici olup olmadığını araştırmaktır.

GEREÇ VEYÖNTEMLER

KATILIMCILAR

Çalışmanın evrenini 2008-2009 sezonunda Turkcell Süper Lig'de yer alan futbol takımlarının alt yapı oyuncuları oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini Ankara, İstanbul ve Konya illerinde yer alan üç Turkcell Süper Lig kulübünün alt yapısındaki 134 genç erkek futbolcu ($\bar{y}_{yaş} = 14.52$ $SS = 1.56$) oluşturmuştur. Katılımcıların yıllara göre futbol oynama sürelerinin ortalaması 4.72 (2.34) iken; haftalık antrenman sıklık ortalaması ise 2.28 (0.54)'dür.

VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Başarı Algısı Envanterinin Çocuk Versiyonu (The Children's Version of The Perception of Success Questionnaire-POSQ-CH)

Roberts, Treasure ve Balague²² tarafından geliştirilen ölçek, yargıların beşli değerlendirme basamağına göre yapıldığı 6'sı görev, 6'sı ego yönelimi olmak üzere 12 maddeden oluşmakta ve iki alt ölçeği içermektedir. Görev yönelimi maddelerine örnek olarak "Spor yaparken, gerçekten gelişme gösterdiğim zaman kendimi çok başarılı hissedirim"; ego yönelimi maddelerine örnek olarak "Spor yaparken, diğer sporcuları yendiğim zaman kendimi çok başarılı hissedirim" verilebilir. Envanterin geçerlik ve güvenilirlik çalışması 11-15 yaşları arasındaki sporcu grubu üzerinde Çetinkalp Kazak²³ tarafından yapılmıştır.

Spora Katılım Güdüsü Ölçeği

(Participation Motivation Questionnaire-PMQ):

Gill, Gross ve Huddleston⁴ tarafından geliştirilen ölçek; bireyin spora katılım nedenlerini içeren 30 maddeden ve 8 alt boyuttan (Beceri Geliştirme, Takım Üyeliği/Ruhu, Eğlence, Arkadaşlık, Başarı/Statü, Enerji Harcama, Hareket/Aktif Olma ve Yarışma) oluşmaktadır. Bireylerin spora katılım nedenleri "Çok Önemli (1)", "Az Önemli (2)" ve "Hiç Önemli Değil (3)" şeklinde 3'lü ölçek üzerinde değerlendirilmektedir. Ölçekten elde edilen düşük puanlar, spora katılım güdüsünün önemli olduğunu, yüksek puanlar ise önemsiz olduğunu göstermektedir. Çelebi tarafından Türkçe'ye çevrilen envanterin geçerlik ve güvenilirliği Oyar, Aşçı, Çelebi ve Mülazımoğlu²⁴ tarafından yapılarak; envanterin 9-17 yaşları arasındaki katılımcı grubuna uygulanabilirliği ortaya konulmuştur.

VERİLERİN TOPLANMASI

Veriler, çalışmaya gönüllü olarak katılan katılımcılar tarafından "Bilgilendirilmiş Olur Formu" doldurulduktan sonra toplanmıştır.

VERİLERİN ANALİZİ

Katılımcıların başarı algılarının katılım güdülerinin belirleyicisi olup olmadığını belirlemek amacı ile Adımsal Çoklu Regresyon Analizi kullanılmıştır. Analizlerde bağımsız değişken olarak başarı algıları; bağımlı değişken olarak ise katılımcıların spora katılım güdülerini ele alınmıştır. Çalışmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Tablo1’de genç futbol oyuncularının başarı algısı ve spora katılım güdüsü alt boyutlarının ortalama ve standart sapma değerleri verilmiştir (Tablo 1).

Tablo 1’e göre, genç futbol oyuncularının ego yönelim ortalama puanları görev yönelim ortalama puanlarından daha yüksektir. Spora katılım güdüleri ele alındığında en önemli olarak belirtilen katılım güdüsü alt boyutu beceri geliştirme ve takım üyeliği olarak bulunmuştur.

Başarı algısının katılım güdüsü alt boyutlarının belirleyici olup olmadığını test etmek amacı ile yapılan Adımsal Çoklu Regresyon Analiz sonuçları, görev yönelimi puanlarının “Takım Üyeliği/Ruhu” ($R=.23$; $R^2= \%5$; $p< .01$) ve “Beceri Geliştirme” ($R=.24$; $R^2= \%6$; $p< .01$) alt boyutları ile ilişkili olduğunu ve görev yönelimi puanlarının bu katılım güdüsü alt boyutlarının belirleyicisi olduğunu ortaya koymuştur (Tablo 2). Öte yandan, ego yönelimi puanlarının ise “Yarışma” katılım güdüsü ile ilişkili ($R= .24$; $p< .01$) olduğu ve ego yönelim puanlarının “Yarışma” güdüsü belirleme düzeyinin $\%6$ olduğu belirlenmiştir.

Adımsal Çoklu Regresyon Analiz sonuçları, ego yönelimi ve görev yönelimi ile “Eğlence, Arkadaşlık, Başarı/Statü, Enerji Harcama ve Hareket/Aktif Olma” katılım güdüsü alt boyutları arasında bir ilişki olmadığını göstermiştir ($p> .05$) (Tablo 2).

TARTIŞMA

Bu çalışma, genç futbol oyuncularının başarı algılarının katılım güdülerini belirleyip belirmediğini tespit etmek amacı ile yapılmıştır. Diğer bir deyişle, başarı algısı ile genç futbolcuların katılım güdüleri arasındaki ilişki bu çalışmada test edilmiştir.

Yapılan tanımlayıcı analizler, genç futbolcular için en önemli spora katılım güdülerinin beceri geliştirme ve takım üyeliği olduğunu göstermektedir. Ortaya çıkan bu sonuç literatürde yer alan pek çok çalışmanın bulgusu ile benzerlik göstermektedir.^{4,5,8} Örneğin, elde edilen bu bulgu, Şirin’in²⁵ yaş ortalamaları 13 olan kız futbol oyuncularının katıldığı çalışmada elde ettiği sonuçlar ile paralellik göstermektedir. Benzer bir şekilde, Salguero, Gonzalez-

TABLO 1: Katılımcıların başarı algısı ve spora katılım güdüleri.

Değişkenler	X	SS
n=134		
Başarı Algısı Alt Boyutları		
Ego Yönelimi	1.60	0.57
Görev Yönelimi	1.39	0.51
Katılım Güdüsü Alt Boyutları		
Beceri Geliştirme	1.04	0.13
Takım Üyeliği/Ruhu	1.04	0.15
Eğlence	1.56	0.41
Arkadaşlık	1.42	0.41
Başarı/Statü	1.28	0.33
Enerji Harcama	1.23	0.26
Yarışma	1.21	0.29
Hareket/Aktif Olma	1.22	0.34

TABLO 2: Başarı algısı ve spora katılım güdüsü arasındaki ilişkiye yönelik çoklu regresyon analiz sonuçları.

	Spora Katılım Güdüsü					
	Takım Üyeliği		Beceri Geliştirme		Yarışma	
Başarı algısı	R	R2	R	R2	R	R2
Görev	.23**	.05	.24**	.06	-	-
Ego	-	-	-	-	.24**	.06

** p < .01

Boto, Tuero ve Marquez²⁶ yaptıkları çalışma sonucunda yaş ortalamaları 14 olan İspanyol yüzücüler için en önemli katılım güdüsü alt boyutunun beceri geliştirme olduğunu ortaya koymuşlardır. Bu sonuç, özellikle takım sporlarında antrenörler tarafından çoğunlukla takım üyeliğinin öneminin vurgulanmasının ve takım olarak hareket etmenin sorumluluklarının sporculara aktarılmasının bir sonucu olarak gösterilebilir. Bununla birlikte, genç futbol oyuncularının ego yönelim ortalama puanları görev yönelim ortalama puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Katılımcı grubunun yarışma döneminde olması ve lisanslı olarak müsabakalara katılmasının bu sonuca etki ettiği söylenebilir.

Çalışmada elde edilen diğer bulgular, görev yönelimi puanlarının takım üyeliği ve beceri geliştirme güdülerini belirlemede etken olduğunu ortaya koyarken, ego yöneliminin yarışma güdüsünü belirlemede etken olduğunu göstermektedir. Orta-

ya çıkan bu sonuçlar, Başarı Hedefi Kuramı çerçevesinde ortaya konan görev ve ego yönelimli bireylerin özellikleri ile benzerlik göstermektedir.^{12,27} Görev yönelimli bireylerin beceri gelişimi, yeni beceri öğrenme, görevde ustalığını gösterme ve sıkı çalışma üzerine odaklanmaları elde edilen bulgularını destekler niteliktedir. Öte yandan, ego yöneliminin yarışma güdüsünü belirlemedeki rolü ile ilgili bulgu da yine kuram çerçevesinde tanımlanan ego yönelimli bireylerin özellikleri ile örtüşmektedir. Katılımcıların başarı algısı ile spora katılım güdüsünün yarışma alt boyutu arasındaki ilişki ego yönelimli bireylerin üstün yeteneği kanıtlanma üzerine yoğunlaşması ve başarıya üstün yeteneğini kanıtlayarak ve rakiplerini mağlup ederek ulaşılacağına inanması ile açıklanabilmektedir. Bu bulgular, literatürde yer alan pek çok çalışmanın sonucu ile örtüşmektedir. Örneğin, White ve Duda,⁸ sporcuların katılım güdülerini ile güdülenme yönelimleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Bu çalışma sonucunda da ego yönelimli sporcuların puanlarının katılım güdüsünün yarışma ve statü alt boyutu ile pozitif ilişkili olduğunu bulurken, görev yönelimli sporcuların ise beceri gelişimi, takım üyeliği ve bağlılık gibi alt boyutlar ile pozitif ilişkili olduğunu ortaya koymuşlardır. Başka bir çalışmada ise Zahariadis ve Biddle,²⁸ beceri gelişimi ve takım at-

mosferi alt boyutlarının görev yönelimi ile pozitif ilişkili, statü alt boyutunun ise ego yönelimi ile pozitif ilişkili olduğunu belirlemişlerdir. Sit ve Lindner de²⁹ benzer bir şekilde, görev yönelimli sporcuların puanlarının beceri gelişimi alt boyutu ile pozitif ilişkili, ego yönelimli sporcuların puanlarının ise dışsal bir faktör olan statü alt boyutu ile pozitif ilişkili olduğunu belirlemiştir.

SONUÇ

Sonuç olarak, görev yönelimli futbol oyuncuları takımın bir parçası olduklarında ve becerilerini geliştirdiklerinde daha fazla güdülenirken, ego yönelimli futbolcular yarıştıklarında ve üstün yeteneklerini rakiplerine karşı gösterdiklerinde daha fazla güdülenmektedirler. Genel olarak ele alındığında, yazılı kaynaklarda yer alan pek çok çalışmanın bulguları ile örtüşmekte olan bu sonuçlar, özellikle genç sporcuların gerek katılım güdülerini belirlemede gerekse hangi güdüsel yönelim içerisinde olduklarını ortaya koymada antrenörlere ve bilim adamlarına önemli bilgiler sağlamaktadır.^{8,19-31} Elde edilen bu sonuçlar ışığında, antrenörler veya eğitimler tarafından genç sporcuların güdülenme yönelimlerine ve katılım güdülerine göre antrenman programları düzenlenebilir, hedefler belirlenebilir ve gerekli güdüsel iklimler yaratılabilir.

KAYNAKLAR

- Gould D, Feltz D, Weiss M. Motives for participation in competitive youth swimming. *International Journal of Sport Psychology* 1985;16 (2):126-40.
- Klint K, Weiss M. Perceived competence and motives for participating in youth sports: A test of Harter's competence motivation theory. *J Sport Psychol* 1987;9(1):55-65.
- Buonamano R, Cei A, Mussino A. Participation motivation in Italian youth sport. *Sport Psychologist* 1995; 9 (3): 265-81.
- Gill DL, Gross JB, Huddleston S. Participation motivation in young sports. *International Journal of Sport Psychology* 1983;14(1):1-14.
- Kolt G, Kirby R, Bar-Eli M, Blumenstein B, Chadha NK, Liu J, et al. A crosscultural investigation of reasons for participation in gymnastics. *International J Sport Psychol* 1999; 30 (3): 381-98.
- Lindner KJ, Kerr JH. Predictability of sport participation motivation from metamotivational dominances and orientations. *Personality and Individual Differences* 2001; 30 (5):759-73.
- Şirin EF, Çağlayan HS, Çetin MÇ, İnce A. [Determination of Factors Affecting Sports Participation Motivation of High School Students Who Make Sports]. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi* 2008;2 (2): 21-33.
- White SA, Duda JL. The relationship of gender, level of sport involvement, and participation motivation to task and ego orientation. *International Journal of Sport Psychology* 1994; 25 (1): 4-18.
- Wankel LM, Kreisel PS. Factors underlying enjoyment of youth sports: Sport and age group comparisons. *J Sport Psychol* 1985;7 (1):51-64.
- Gould D. Sport psychology in the 1980s: Status, direction, and challenge in youth sport research. *Journal of Sport Psychology* 1982;4 (3):203-15.
- Cox RH. *Sport psychology: Concepts and applications*. 4th ed. Boston: The McGraw-Hill; 1998. p. 236-71.
- Duda JL. Goals: A social-cognitive approach to the study of achievement motivation in sport. In: Singer RN, Murphey M, Tennant LK, eds. *Handbook on Research on Sport Psychology*. New York: Macmillan; 1993. p. 421-36.
- Roberts GC, Spink KS, Pemberton CL. Learning experiences in sport psychology. 2nd eds. USA, Champaign, IL: Human Kinetics; 1999. p.115-8.
- Whitehead J, Lee M, Hatzigeorgiadis A. Goal orientations as mediators of the influence of values on ethical attitudes in youth sport: Generalization of the model. *Journal of Sports Sciences* 2003;21(4):364-5.
- Yoo J, Kim BJ. Young Korean athletes' goal orientation and sources of enjoyment. *Perceptual Motor Skills* 2002;94(3):1043-9.
- Duda JL, Hall H. Achievement goal theory in sport: Recent extensions and future directions. In: Singer RN, Murphey M, Tennant LK, eds. *Handbook of Research on Sport Psychology*. New York: Macmillan; 2001. p. 417-43.

17. Roberts GC, Treasure DC, Conroy DE. Understanding the dynamics of motivation in sport and physical activity: An achievement goal interpretation. In Tenenbaum G, Eklund RC eds. *Handbook of Sport Psychology*, 3rd ed, New Jersey: John Wiley&Sons; 2007. p. 3-10.
18. Weinberg RS, Gould D. *Foundations of Sport and Exercise Psychology*. Illinois Champaign JL: Human Kinetics; 1995. p. 59-72, 137-160.
19. Fox K, Goudas M, Biddle S, Duda JL, Armstrong N. Children's task and ego profiles in sport. *British Journal of Educational Psychology* 1994;64(2):253-61.
20. Harter S. The determinants and mediational role of self esteem in children. In Eisenberg N. eds. *Contemporary Topics in Developmental Psychology*. New York: John Wiley & Sons; 1987. p. 219-42.
21. Harter S. *The construction of the self: A developmental perspective*. New York: Guilford Press; 1999. p.166-95.
22. Roberts GC, Treasure DC, Ballague G. Achievement goals in sport: The development and validation of the Perception of Success Questionnaire. *Journal of Sport Sciences* 1998;16(4):337-47.
23. Çetinkalp KZ. [The validity and reliability study of "the children's version of the perception of success questionnaire-POSQ-CH" for Turkish athletes] 9. *Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitabı*. 2006. p.1325-7.
24. Oyar Bediz Z, Aşçı FH, Çelebi M, Mülazımoğlu Ö. [Validity and Reliability of Participation Motivation Questionnaire]. *Spor Bilimleri Dergisi* 2001;12 (2): 21-32.
25. Şirin EF. [Determination of Participation Motivation in Young Female Soccer Players 12-15 years old]. *Spor Bilimleri Dergisi* 2008;6(1):1-7.
26. Salguero A, Gonzalez-Boto R, Tuero C, Marquez S. Relationship between perceived physical ability and sport participation in young competitive swimmers. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness* 2004;44(3):294-9.
27. Nicholls JG. The general and the specific in the development and expression of achievement motivation. In: Roberts GC, ed. *Motivation in Sport and Exercise*. Champaign, IL: Human Kinetics; 1992. p. 31-56.
28. Zahariadis PN, Biddle SJH. Goal orientations and participation motives in physical education and sport: Their relationships in English schoolchildren. *Athletic Insight: The Online Journal of Sports Psychology* 2000;2(1):1-12.
29. Sit CHP, Lindner KJ. Motivational orientations in youth sport participation: Using achievement goal theory and reversal theory. *Personality and Individual Differences* 2005;38 (3):605-18.
30. Papaioannou A, McDonald A. Goal perspectives and purpose of physical education as perceived by Greek adolescents. *Physical Education Review* 1993;16(1):41-8.
31. Seifriz JJ, Duda JL, Chi L. The relationship of perceived motivational climate to intrinsic motivation and beliefs about success in basketball. *Journal of Sport and Exercise Psychology* 1992;14 (4):375-91.